

лидери се връщат към някои стари и изпитани форми на дейност, които обаче реализират с по-ново съдържание. Тоест, те се насочват към дейност, която външно не противоречи на нормативните ограничения и изисквания на установения режим, но в същото време буди съзнанието и самосъзнатието на ромите, поддържа в тях живи спомените за предишните им обществено-политически изяви и реализация.

Най-лесните за прикритие на организираната политическа дейност на ромите, естествено, са физкултурата и спортът. Столичните цигани не закъсняват и още през 30-те години създават свой **спортен клуб**, който наричат “**Фараоните**”. След време този клуб бива преименуван на “**Египет**” а неговото продължение може да се проследи и след 9 септември 1944 г. в изявите на ромския спортен клуб “**Наангле**” (“Напредък”), основан през 1954 година. От спортните екипи на столичните цигани по-късно излизат редица видни футболисти, част от които намират място в елитните отбори на страната.³

Интересен пример в това отношение е и организираният и проведенитеят на 3 март 1938 г. **“Първи бал на циганите в София”**. Този бал е организиран от коньовичарските цигани лидери в тогавашното градско казино, - и то при голям интерес и от неромското население на столицата. На него се изпълняват редица ориенталски цигански музикални номера и сценки от “Хиляда и една нощ”.

Навечерието на Втората световна война и годините на нейната реализация отново създават (и то още по-тежка) обстановка, в условията на която всеки опит на ромите да търсят поле за политическа изява се пресича бързо и драстично. Строго ромските организации прекратяват своята дейност и временно изчезват от полето на обществения живот в страната. Най-прогресивните цигани обаче, предимно ремсисти и комунисти, не се отказват от обществено-политическа дейност, но вече я реализират в легалните и нелегалните изяви на организацията на РМС, БРП, БРП(к) и други, в това число и в някои форми на въоръжената антифашистка съп-

³ По подробно виж: в. “Цигани”, бр. 9, 23 септември - 14 октомври 1992 г. и бр. 12, 11-25 ноември 1992 г.